

Vanalinna Hariduskolleegeiumi Gümnaasiumi söögisaal oli Vene ajal öhtukooli keemikabineti. Eemaldatud glasuurplaatide alt paljastusid 17. sajandi seinamaalingud. Vanade lühtrite eeskujul Eestis valmistatud valgusti rippus vahepeal Vanalinna Muusikamajas.

Sirvides viimast “Ruumpilti”, mis tutvustab läinud aasta parimaid Eesti interjööre, leiab eest ka lastele mõeldud avalikke ruume. Mis heaoluriikides loomulik, näib meil veel liigutava erandina. Aga algus on tehtud.

Tekst: **Katre Koit**
Fotod: **Meeli Küttim**

Kaos loob kaost ja kord korda. Küsige õpetajatelt, kus on lapsi lihtsam õpetada – kas räämas klassitoas, kus vaesus vahib vastu igast seinapraost, või kenasti remonditud koolimajas. Lapse minapilt kujuneb suhetes täiskasvanutega. Terve enesehinnangu tekkimist toetab tunne, et oled väärtuslik. Kui lapsi puudutavad otsused kõnelevad täiskasvanute lugupidavast suhtumisest, õpivad lapsed ka ise endast ja oma elust lugu pidama. Ja kes peab lugu endast, teeb seda ka kaaslaste suhtes. Harmooniline keskkond ei soosi vägivalda. Juba Dostojevski uskus, et ilu võib päästa maailma.

Kõik loos esindatud sisekujundajad puutusid töö käigus kokku lastele projekteerimise eripäradega. Ja enamik neist jagab arvamust, et detailideni ette antud kujundus pärsib laste kujutlusvõimet ja arengut. Selle asemel võiksid ruumid olla pigem askeetlikumad. Nii jääb lapsele võimalus oma võlumaailm ise juurde mõelda. Sellest seisukohast lähtudes ei peaks lasteasutused olema liialt ühekülgset laste jaoks. Pigem peaks valitsema hea tasakaal täiskasvanute ja laste maailma vahel, et lapsed õpiksid arvestama ka täiskasvanutega. Pelgalt lastele mõeldud valmismaailm tekitab väärootusi, et elu peabki selline olema. Kujundada tuleks nii, et lapsed õpiksid maast madalast ka täiskasvanute elurütmi ja seisukohtadega arvestama ning tunneksid, et nad on osa suuremast tervikust, n-ö pärismaailmast. Elus on erinevad maailmad omavahel põimunud, nii pole ka järgnevalt kirjeldatavad ruumid ülepaisutatult lastepärased.

ELDES